

מכרז למתן רשיונות משולבים לשימוש בתדרים לצרכי רשתות גישה אלחוטיות (מכרז ה- LMDS)

ב- 12 באוקטובר 2000 פרסם משרד התקשורת מכרז להענקת רשיון כללי למתן שירותי בזק פנים-ארציים נייחים (תשתית, תמסורת ותקשורת נתונים, טלפוניה) המשלב בתוכו רשיון לפי פקודת הטלגרף האלחוטי להקצאת שלושה רשיונות העושים שימוש בתדרים לצורך הקמת רשת גישה אלחוטית נייחת רחבת-סרט (LMDS), בתדרי גלים מילימטריים בתחום 26 גה"ץ, ורשת גישה אלחוטית נייחת צרת סרט (WLL), בתחום תדרים של 3.5 גה"ץ. יו"ר ועדת המכרזים היה מחבר ספר זה, דניאל רוזן, מנכ"ל משרד התקשורת, שפרש ביולי 2001. במקומו מונה המנכ"ל שהחליפו, עו"ד אורי אולניק.

חברת בזק וחברות הכבלים, כולל חברות בהם יש להם השפעה ניכרת, לא הורשו להשתתף במכרזים אלה, שכן טכנולוגיית רשת הגישה האלחוטית היא טכנולוגיה להקמת תשתית גישה נייחת חלופית לתשתיות הקרקעיות הקיימות, וועדת המכרזים סברה כי השתתפותם של אלה במכרז תפגע בקידום התחרות במתן שירותי בזק פנים-ארציים נייחים.

המכרז היה אמור להיות הראשון בישראל על בסיס "מכירה פומבית" (Auction), לחבילות תדרים, בשיטה של מכרז רב-סבבי סימולטני (Combined Multiple Simultaneous Rounds), בשני שלבים - בשלב הבקשה הבסיסית מוגשת בקשה בסיסית לבדיקת ועדת המכרזים, לבדיקת עמידתה בתנאי המכרז (תנאי הסף במכרז היו תנאי הסף של תקנות מפ"א). בשלב המכרז הרב-סבבי מגישים מציעים שהצעתם עמדה בדרישות הצעות כספיות לדמי-רשיון במספר סבבים, והמציעים את דמי הרשיון הגבוהים ביותר, לגבי כל רצועת תדרים, זוכים במכרז. הסכום המזערי במכרז (Reserve Price) נקבע ל- 6 מיליון ש"ח. ועדת המכרזים ראתה בגישה זו קריטריון אובייקטיבי להעמדת תדרים לשימושים שונים ואמצעי להאיץ את תהליכי הקצאת התדרים.

ארבע קבוצות מתחרות הגישו בקשות בסיסיות ב- 3 באפריל 2001, אך המשבר הכלכלי הגלובלי והשפל בשוקי ההון גרמו למשיכת שלוש מההצעות באוקטובר ונובמבר 2001. הקבוצה האחרונה, חברת סלקום, משכה את הצעתה בינואר 2002, לאחר שמשרד התקשורת דבק במדיניות של תחרות על בסיס תשתיות עצמאיות, סירב לשנות את כללי התחרות כדי לאפשר תחרות מוגבלת לגומחת המגזר העסקי, אליו כיוונה חברת סלקום, ודחה את בקשתה להטיל על חברת בזק מראש חובה לפרק את רשת הגישה למקטעים ולהעמיד לרשותה בתעריפים נמוכים זכות שימוש בזוגות תילי הנחושת של חברת בזק, המקשרים בין המנויים למרכזת.

יתרונה של רשת הגישה האלחוטית, שהיא מאפשרת ליצור תשתית חלופית לתשתית רשת הגישה של חברת בזק, בהשקעה קטנה יחסית, ובכך יש לה תרומה בהעצמת התחרות בשירותי בזק פנים-ארציים נייחים. חסרונה הוא שהטכנולוגיה עדיין בחיתוליה. תחזיות קצב התפתחות הטכנולוגיה ועלויות

הציוד הגבוהות מגבילות את היעילות הכלכלית של הקמת רשת בטכנולוגיה זו, והתחזיות היו כי מפעיל המתבסס על טכנולוגיה זו יכול לפנות רק לשוק גומחה, ולהשיג נתח שוק קטן. הסתבר כי במציאות המשבר הכלכלי הגלובלי והישראלי שהתפתח בתחילת העשור, לא ניתן להשיג את המימון הדרוש להקמת רשתות בטכנולוגיה זו בישראל.